

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.025 van 23 december 2011
in de zaak A. 193.094/XII-5868**

In zake: de VZW IL FONDAMENTO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Luypaers en Hans-Kristof Carême
kantoor houdend te 3001 Heverlee
Industrieweg 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Muls
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antoine Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 juni 2009, strekt tot de nietigverklaring van:

“het [besluit van 24 april 2009 van de Vlaamse regering] houdende de subsidiëring van kunstenorganisaties, organisaties voor kunsteducatie, organisaties voor sociaal-artistieke werking, periodieke publicaties en steunpunten in de periode van 1 januari 2010 tot en met 31 december 2012, in de mate waarin dit besluit [weigert] :

1. aan [de vzw Il Fondamento] een hoger driejarig financieringsbudget toe te kennen dan ‘[minstens] 300.000 euro’ per jaar voor het geheel van haar werking gedurende de subsidiëringsperiode die start op 1 januari 2010 en eindigt op 31 december 2012;

2. aan de overige in artikelen 15, 16, 17, 18, 19, en 20 van het bestreden besluit genoemde aanvragers van een subsidie binnen de discipline ‘muziek’ - althans voor wat betreft die aanvragers die zowel van de beoordelingscommissie ‘muziek’ als van het agentschap cultuur de adviezen

‘voldoende’ hebben gekregen - voor het geheel van hun werking gedurende de subsidiëringsperiode, die start op 1 januari 2010 en eindigt op 31 december 2012, de jaarlijkse subsidiebedragen van het driejarig financieringsbudget te hebben vastgesteld (voor een totaal, naar verluid van het bestreden besluit, van 3.099.000, 00 EUR/jaar).”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 197.632 van 6 november 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 november 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans-Kristof Carême, die loco advocaat Peter Luy-paers verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoordineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is een vereniging, die in 1989 werd opgericht met als doel een muziekensemble samen te stellen voor de authentieke uitvoering van oude muziek. Zij wordt erkend en financieel ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap.

Zij dient op 26 september 2008 een aanvraag in voor structurele werkingsmiddelen voor de periode 2010-2013 in het kader van het Kunstendecreet van 2 april 2004. Het gevraagde bedrag is 580.000 euro per jaar, dit is 90.000 euro per jaar meer in vergelijking met wat zij kreeg tijdens de vorige werkingsperiode.

De beoordelingscommissie Muziek beoordeelt de artistieke werking van verzoekster als voldoende om voor subsidiëring in aanmerking te komen, maar “met een aanzienlijke daling” van de in de vorige periode toegekende subsidie.

Het agentschap Kunsten en Erfgoed beoordeelt het door verzoekster ingediende beleidsplan op zakelijk vlak als voldoende. Het kan akkoord gaan met een verdere subsidiëring en adviseert een *status quo* ten opzichte van het toegekende bedrag in de vorige periode.

Beide adviezen worden op 2 februari 2009 aan verzoekster ter kennis gebracht.

Na schriftelijke repliek van harentwege, meent de beoordelingscommissie Muziek op 27 februari 2009 haar eerder uitgebrachte beoordeling niet te moeten herzien. Een subsidie van 300.000 euro wordt voorgesteld.

Het agentschap Kunsten en Erfgoed verleent het definitief zakelijk advies “om de organisatie te subsidiëren voor een bedrag dat in de lijn ligt van het toegekende bedrag uit de vorige subsidieperiode, voor zover de beoordelingscommissie subsidiëring ook opportuun acht”.

Vervolgens is het volgende geïntegreerd advies gegeven:

“1. Definitief zakelijk advies

Het agentschap beoordeelt, conform de decretale beoordelingscriteria, het ingediende beleidsplan op zakelijk vlak als voldoende. Rekening houdend met alle elementen in het zakelijke advies adviseert het agentschap om de organisatie te subsidiëren voor een bedrag dat in de lijn ligt van het toegekende bedrag uit de vorige subsidieperiode, voor zover de beoordelingscommissie subsidiëring ook opportuun acht.

Het voorstel van het agentschap is gebaseerd op bovenstaande vaststellingen, waarbij de belangrijkste argumenten de volgende zijn:

- de organisatie wil de vergoeding van de musici optrekken.
- de organisatie zal meer inspanningen doen om meer concerten in eigen land te spelen.

2. Definitief artistiek advies

De beoordelingscommissie beoordeelt, conform de decretale beoordelingscriteria, de artistieke werking van Il Fondamento als voldoende om voor subsidiëring in aanmerking te komen, maar met een aanzienlijke daling van de huidige situatie.

3. Geïntegreerd ontwerp van beslissing

Het agentschap Kunsten en Erfgoed en de beoordelingscommissie Muziek stellen voor om de organisatie te subsidiëren.”

Op 24 april 2009 neemt de Vlaamse regering het thans bestreden besluit houdende de subsidiëring van kunstenorganisaties en organisaties voor kunsteducatie in de periode van 1 januari 2010 tot en met 31 december 2012. Artikel 19 van het besluit somt de achtentwintig muziek-ensembles op waaraan subsidies worden verleend met de overeenstemmende minimumbedragen. Aan verzoekster wordt een subsidie toegekend van 300.000 euro.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Verwerende partij werpt op dat verzoekster geen belang heeft bij de volledige nietigverklaring van het bestreden besluit. Zij verklaart, onder verwijzing naar arrest nr. 166.055 van 19 december 2006 inzake vzw Quatuor Danel en arrest nr. 166.771 van 16 januari 2007 inzake vzw Currende, zich sterk te maken desgevallend in bijkredieten te kunnen voorzien of minstens de uitgave te kunnen compenseren door besparingen elders.

5. Verzoekster dringt aan op een volledige nietigverklaring. Zij beklemt toont dat de administratieve overheid zich niet op civielrechtelijke rechtsfiguren kan beroepen om aan de volledige rechtsbescherming van verzoekster in het kader van het objectief contentieux te ontsnappen.

6.1. Verzoekster streeft met haar annulatieberoep na dat haar alsnog het door haar gevraagde subsidiebedrag, hoger dan het haar bij het bestreden besluit toegekende bedrag van 300.000 euro per jaar, zou worden toegekend.

Gelet op het engagement van verwerende partij, kan het voorwerp derhalve worden beperkt tot artikel 19, 19°, van het bestreden besluit en dan nog in de mate dat aan verzoekster het meer gevorderde, dat wil zeggen een bedrag boven de toegekende 300.000 euro per jaar, wordt geweigerd. Dit doet aan het door verzoekster nagestreefde rechtsherstel geen afbreuk. Een en ander betekent immers dat verwerende partij, wanneer zij zich ingevolge een eventuele vernietiging opnieuw over dit meer gevorderde zal moeten uitspreken, niet zou vermogen een eventuele weigering om het toegekende subsidiebedrag te verhogen te steunen op het ontoereikend karakter van de beschikbare kredieten.

6.2. De exceptie is gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

7. Verzoekster voert in het inleidend verzoekschrift twee vernietigingsgronden aan.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. Het eerste middel luidt :

“EERSTE MIDDEL genomen uit de schending van het Kunstendecreet van 2 april 2004, inzonderheid de artikelen 4 en 8 hiervan, alsmede van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het algemeen beginsel van

behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en uit machtsoverschrijding

DOORDAT - eerste onderdeel - de verwerende partij zich in de bestreden beslissing voor wat betreft de aanvraag van de verzoekende partij en voor zoveel andere aanvragers beperkt tot de motivering 'ik neem de analyse, de motivering en het eindadvies van de beoordelingscommissie en van het agentschap over en stel een subsidiebedrag voor van ... EUR', zulks zonder enige afweging tussen de beide verleende adviezen.

EN DOORDAT - tweede onderdeel - de verwerende partij in de bestreden beslissing en haar bijlagen die hiervan één en integraal deel uitmaken, de bepaling van het bedrag van de jaarlijkse subsidie nergens motiveert en dat zij bovendien hierbij op ongemotiveerde wijze afwijkt van het advies van het Agentschap.

TERWIJL het advies van de beoordelingscommissie en het advies van het Agentschap voor wat betreft de aanvraag van de verzoekende partij van elkaar afwijken, m.n. in die zin dat de beoordelingscommissie de artistieke werking van de verzoekende partij als voldoende heeft beoordeeld om voor subsidiëring in aanmerking te komen, maar met een aanzienlijke daling van de huidige subsidie, terwijl het Agentschap het beleidsplan op zakelijk vlak als voldoende heeft beoordeeld en heeft geadviseerd om de organisatie te subsidiëren ten belope van 'een status quo t.o.v. het toegekende bedrag in de vorige periode' c.q. voor een bedrag 'dat in de lijn ligt van het toegekende bedrag uit de vorige subsidieperiode, voor zover de beoordelingscommissie subsidiëring ook opportuun acht'.

EN TERWIJL uit het advies van de beoordelingscommissie, - althans en zeer zeker in de vorm zoals het aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht -, het bedrag van de uiteindelijk toegekende subsidie niet blijkt.

EN TERWIJL in het advies van het Agentschap wel degelijk het bedrag van de subsidie werd bepaald, m.n. in de lijn liggend van het toegekende bedrag uit de vorige subsidieperiode, d.i. het bedrag van 490.000,00 EUR/jaar.

EN TERWIJL in de bestreden beslissing de juridische en feitelijke overwegingen dienden te worden vermeld die hieraan te grondslag liggen en dat deze bovendien afdoende dienden te zijn."

Verzoekster licht bij het *eerste onderdeel* nog toe dat, aangezien de beoordelingscommissie de subsidiëring opportuun heeft geacht, dient te worden vastgesteld dat ieder mogelijk voorbehoud ten aanzien van het agentschap werd opgeheven. Immers, het agentschap heeft zijn advies afhankelijk gesteld van het oordeel van de beoordelingscommissie met betrekking tot de "opportuiniteit" van de subsidiëring - ongeacht de bepaling van het bedrag van de subsidie. Bijgevolg zijn de adviezen van de beoordelingscommissie en het agent-

schap niet eensluidend zodanig dat het aan de minister behoorde om de beide adviezen met elkaar af te wegen. Het ontbreken daarvan komt neer op een strijdigheid in de motivering van de bestreden beslissing zelf.

Wat het *tweede middelonderdeel* betreft, licht verzoekster toe dat zelfs indien zou worden aangenomen dat voormelde adviezen wel degelijk met elkaar zouden kunnen worden verzoend, *quod certe non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat het subsidiebedrag van 300.000 euro in de bestreden beslissing onmogelijk kan worden gemotiveerd door verwijzing naar die adviezen. De beoordelingscommissie zwijgt immers over het bedrag van de subsidie, behoudens de vage overweging dat het bedrag aanzienlijk lager dan de huidige subsidie zou moeten zijn. In het advies van het agentschap wordt wel het bedrag bepaald, doch de bestreden beslissing wijkt daarvan af. Verzoekster kan derhalve nergens de redenen achterhalen waarom haar een bedrag van 300.000 euro per jaar wordt toegekend.

9. In de memorie van wederantwoord blijft verzoekster er, wat het eerste onderdeel betreft, vooreerst bij dat zij nog steeds het raden heeft naar de motieven op grond waarvan verwerende partij *in concreto* tot het subsidiebedrag van 300.000 euro per jaar is gekomen. Voorts moet de beoordelingscommissie Muziek overeenkomstig artikel 16, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de uitvoering van het muziekdecreet van 31 maart 1998 en de subsidiëring van compositieopdrachten voor muziektheater advies uitbrengen over de artistieke aspecten van de activiteiten die de muziekvereniging die een ontvankelijke aanvraag tot subsidiëring heeft ingediend, zal organiseren. Dit advies strekt derhalve niet tot een advies aangaande het toe te kennen subsidiebedrag.

Wat het tweede onderdeel betreft, stelt zij nog dat uit geen enkel stuk van het administratief dossier kan worden afgeleid dat voor verzoeksters geval een richtbedrag van 300.000 euro zou zijn voorgesteld.

10. In de laatste memorie argumenteert verzoekster nog dat, hoewel inderdaad in de notulen van de vergadering van de beoordelingscommissie van 26 november 2008, een subsidiebedrag van 300.000 euro wordt voorgesteld, dit zonder redengeving gebeurt voor wat dat bedrag betreft. Wel wordt verwezen

naar de bijlage. Die bijlage betreft echter het preadvies, waarin geenszins het voorgestelde subsidiebedrag wordt gemotiveerd. Dit geldt evenzeer voor het definitief advies van de beoordelingscommissie en zijn bijlage, die nergens enige motivering bevatten waarom het subsidiebedrag op 300.000 euro wordt gebracht.

In dat verband merkt verzoekster ook nog op dat het agentschap Kunsten en Erfgoed in zijn definitief advies - en dus niettegenstaande het voorlopig advies van de beoordelingscommissie Muziek - nog steeds heeft geadviseerd om verzoekster “te subsidiëren voor een bedrag dat in de lijn ligt van het toegekende bedrag uit de vorige subsidieperiode, voor zover de beoordelingscommissie subsidiëring ook opportuun acht”. Die laatste zinsnede kan hierbij niet anders worden begrepen dan betrekking hebbende op de vraag of de beoordelingscommissie Muziek de aanvraag van verzoekster als voldoende beoordeelt om een subsidie toe te kennen. Het heeft derhalve betrekking op de principiële vraag of er überhaupt een subsidie wordt toegekend. Hoogstens wat dat aspect betreft, zouden de adviezen elkaar eventueel kunnen aanvullen. Maar op het vlak van het bedrag - “een subsidiebedrag in de lijn van het toegekende bedrag voor de vorige subsidieperiode” is niet gelijk aan een bedrag dat overeenstemt met een “aanzienlijke daling van de huidige subsidie” - vullen de adviezen elkaar niet aan. Het behoorde dan ook aan de minister een keuze te maken mits een voorafgaande afweging en een uitdrukkelijke en afdoende motivering.

Beoordeling

11. In het middel wordt aangevoerd en toegelicht waarom volgens verzoekster het aangevochten besluit in strijd met de wet van 29 juli 1991 niet uitdrukkelijk is gemotiveerd.

In het middel wordt ook verwezen naar de artikelen 4 en 8 van het Kunstendecreet. Nergens wordt echter toegelicht waarin de schending van die artikelen bestaat. In zoverre is het middel dan ook onontvankelijk. Hetzelfde geldt waar verzoekster de schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel aanvoert. Het middel wordt hierna dan ook enkel onderzocht uit het oogpunt van de wet van 29 juli 1991.

12. Om te voldoen aan de formele-motiveringsplicht moet het bestreden besluit - op zijn minst door verwijzing naar een door de verzoekster gekend en op zijn beurt afdoende gemotiveerd stuk - duidelijk maken op grond van welke redenen de Vlaamse regering tot de toekenning van een bepaald financieringsbudget aan de muziekverenigingen is gekomen.

13. De bestreden beslissing verwijst naar de “motiveringen opgenomen in de nota aan de Vlaamse regering welke geacht worden integraal deel uit te maken van deze beslissing”.

In de bedoelde nota aan de Vlaamse regering vermeldt de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, ten aanzien van verzoeksters muziekvereniging:

“Ik neem de analyse, de motivering en het eindadvies van de beoordelingscommissie en van het Agentschap over en stel een subsidiebedrag voor van € 300.000.”

Verzoekster betwist niet dat de adviezen haar zijn medege-deeld. Zij ontkent niet dat ze een formele motivering bevatten. Ook blijkt uit stukken 13 en 14 bij het inleidend verzoekschrift, dat verzoekster kennis had van de notulen van de vergaderingen van de beoordelingscommissie Muziek van 26 november 2008 en 27 februari 2009, die een subsidiebedrag van 300.000 euro uitdrukkelijk vooropstellen. Wel klaagt zij aan, eensdeels, dat de beoordelingscommissie Muziek nergens specifiek het voorgestelde bedrag van 300.000 euro motiveert en, anderdeels, dat de beide adviezen op het vlak van het voorgestelde subsidiebedrag tegenstrijdig zijn.

14. Het agentschap Kunsten en Erfgoed besluit in zijn definitief advies inderdaad dat verzoekster kan worden gesubsidieerd voor een bedrag dat in de lijn ligt van het toegekende bedrag uit de vorige subsidieperiode.

In het geïntegreerd ontwerp van beslissing spreekt het agentschap zich echter niet meer in die zin uit. Daarin wordt enkel bevestigd dat beide instanties akkoord gaan om de organisatie te subsidiëren. Het agentschap bena-

drukt daarbij niet langer dat die subsidiëring in de lijn dient te liggen van de vorige subsidie.

In zoverre verzoekster stelt dat de adviezen van de beoordelingscommissie en het agentschap elkaar tegenspreken, mist het middel dan ook feitelijke grondslag. Beide instanties komen immers tot één “geïntegreerd” advies, namelijk om de organisatie te subsidiëren.

Daarenboven verduidelijkt de voormelde nota aan de Vlaamse regering onder punt “3.3.1 Adviezen” ook dat het zakelijk en het artistiek advies worden samen genomen in één voorstel, dat in principe het artistiek advies van de beoordelingscommissie voorrang krijgt op het zakelijk advies van het agentschap bij het vaststellen van een ontwerp van beslissing, en dit zowel wat betreft het eindadvies als het voorgestelde subsidiebedrag en dat indien een geïntegreerd eindadvies onmogelijk bleek, dit expliciet wordt gemeld in het voorstel.

De minister stelt vervolgens wat verzoekster betreft in voormelde nota, waarbij hij zich de motivering van het eindadvies eigen maakt, een subsidie voor van 300.000 euro. Hieruit blijkt dat hij de redenen die de beoordelingscommissie Muziek opgaf om deze subsidie voor te stellen, overtuigend achtte. Hierbij speelden voornamelijk het aantal (binnenlandse) concerten en het aantal musici dat betrokken is bij deze concerten een rol. Ingevolge het te lage aantal concerten slaat de balans te negatief door in de verhouding tussen subsidies en eigen inkomsten. Ten overvloede zij vastgesteld dat dit wordt bevestigd in het zakelijk advies: bij “punt 5. Zakelijke kerncijfers”, wordt aangegeven dat het begroot percentage eigen inkomsten tegenover totale begrote inkomsten 31,28 % bedraagt en dus het aandeel begrote meerjarige subsidie Vlaamse Gemeenschap in totale begrote inkomsten 68,72 %, met als commentaar dat meer dan 2/3e van de begrote inkomsten bestaat uit het gevraagde subsidiebedrag, hetgeen veel is.

15. Verzoekster erkent in de laatste memorie dat uit de notulen van de vergadering van 26 november 2008 wel degelijk blijkt dat de beoordelingscommissie een bedrag van 300.000 euro heeft voorgesteld. Van enig stilzwijgen over dat bedrag is dus geen sprake. Ook in die mate mist het middel feitelijke grondslag.

16. De beoordelingscommissie Muziek motiveert voorts wel zeker waarom zij een “aanzienlijke daling van de huidige subsidie” adviseert, namelijk het bij het preadvies voorgestelde bedrag van 300.000 euro.

In het preadvies, dat op één passage na in het eindadvies wordt gehandhaafd, oordeelt de beoordelingscommissie Muziek onder meer dat de werking van het ensemble niet uitblinkt, dat het artistiek concept niet (meer) vernieuwend is, dat de kwaliteit van de uitvoeringen aan schommelingen onderhevig is, dat het publieksbereik in eigen land daalt, dat de administratieve omkadering groot is in verhouding tot het aantal concerten en dat het aantal concerten dat verzoekster jaarlijks organiseert te laag is in verhouding tot het subsidiebedrag dat het ensemble krijgt.

Uit het definitief advies blijkt dat de beoordelingscommissie met de repliek van verzoekster op het preadvies rekening heeft gehouden en waarom de hiervóór opgesomde opmerkingen en bezwaren ook na die repliek behouden blijven. Onder meer oordeelt de commissie dat de positieve voorname onvoldoende zijn om een beoordeling te wijzigen. Zij herneemt dat de programmering vaak weinig avontuurlijk en gedurfd is, dat de balans te negatief doorslaat in de verhouding tussen subsidies en eigen inkomsten en dat de huidige subsidie van verzoekster te hoog is in verhouding tot het aantal concerten en het aantal musici dat betrokken is bij deze concerten.

Verzoekster voert in huidig middel niet aan dat dit standpunt in rechte of in feite onjuist is en onderneemt niet de minste poging om ook maar één onderdeel van het kritisch advies te weerleggen, laat staan de conclusie om tot een aanzienlijke daling te besluiten. Zij stelt enkel dat het concrete bedrag nergens formeel wordt gemotiveerd. In de vorige subsidieronde verkreeg verzoekster een subsidie van 490.000 euro per jaar. Zoals gezien, onderbouwt de beoordelingscommissie waarom zij “een aanzienlijke daling” van dit bedrag voorstelt. De verlaging tot een bedrag van 300.000 euro kan als een aanzienlijke daling worden beschouwd. Zelfs indien zou worden aangenomen dat een uiteindelijke toekenning van een subsidiebedrag van méér dan 300.000 euro per jaar, ook een aanzienlijke daling ten opzichte van het vorige subsidiebedrag zou opleveren, doet zulks aan de voorgaande vaststellingen geen afbreuk.

17. Uit wat voorafgaat volgt dat het eerste middel in zijn beide onderdelen wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

18. Het tweede middel luidt :

“TWEEDE MIDDEL genomen uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, uit de schending van artikel 2, minstens artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending minstens verkeerde toepassing van de artikelen 4 en 8 van het Kunstendecreet van 2 april 2004, uit de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de formele en materiële motiveringsplicht, uit de schending van het gelijkheidsbeginsel en uit machtsoverschrijding;

DOORDAT de bestreden beslissing op arbitraire en discriminerende wijze aan verzoekende partij een vierjarig financieringsbedrag toekent van jaarlijks 300.000,00 EUR;

EN DOORDAT de verwerende partij in de bestreden beslissing aan een ander muziekensemble in de categorie van aanvragers van een subsidie binnen de discipline ‘muziek’ en die een beoordeling ‘voldoende’ hebben gekregen vanwege de adviesverlenende instanties, m.n. de vzw La Petite Bande, een jaarlijks subsidiebedrag van 590.000,00 EUR heeft toegekend en dit zonder enige voorwaarde tot afbouw, zulks in afwijking van de verleende adviezen en zonder enige uitdrukkelijke en afdoende motivering c.q. enige redelijke verantwoording hiervoor.

EN DOORDAT de verwerende partij aan de vzw La Petite Bande op kennelijk onredelijke wijze een subsidie van 590.000,00 EUR (per) jaar heeft toegekend ‘om het ensemble de gelegenheid te geven om op een correcte manier zijn werking af te bouwen’.

TERWIJL de Adviescommissie voor vzw La Petite Bande slechts een jaarlijks subsidiebedrag van 300.000,00 EUR had vooropgesteld, beperkt tot 2 jaar en uitsluitend bedoeld om de organisatie toe te laten haar werking af te bouwen.

EN TERWIJL de verwerende partij de verzoekende partij in haar verhouding tot alle andere aanvragers binnen de discipline muziek die zowel van de Beoordelingscommissie als van het Agentschap een advies ‘voldoende’ hebben gekregen, op gelijke en niet discriminerende wijze dient te behandelen.”

Toegelicht wordt vooreerst:

“De afwezigheid van enige uitdrukkelijke motivering, de afwezigheid van enige afdoende motivering en de schendingen en machtsoverschrijdingen die in het eerste middel worden aangevoerd, leiden tot de conclusie dat de bestreden beslissing arbitrair en willekeurig is getroffen, zodat ook het gelijkheidsbeginsel is geschonden.

Zo is de bestreden beslissing volkomen leeg aan enige motivering en faalt zij aan te geven op begrijpelijke wijze, onder meer:

- waarom verzoekende partij in verhouding tot het aan haar toegekende subsidiebedrag voor de periode t.e.m. 2009, slechts een fractie ten belope van 61,22 % wordt toegekend (m.a.w. waarom haar subsidiebedrag met bijna 40 % wordt herleid)?
- op welke wijze diezelfde verhouding zich voordoet bij en ten aanzien van alle overige aanvragers binnen de discipline muziek [...];
- of al deze onderlinge verhoudingen gedragen worden door de adviezen en het administratief dossier van de bestreden beslissing;
- of enige onderlinge afweging is doorgevoerd tussen de diverse toe te bedelen professionele ensembles met het oog op het bepalen en vaststellen van ieders subsidiebedrag, dus ook dit van verzoekende partij.”

Verzoekster klaagt voorts in dit middel concreet een ongelijke behandeling aan in vergelijking met de vzw La Petite Bande. Zij licht hieromtrent toe dat aan La Petite Bande het subsidiebedrag van 590.000 euro per jaar wordt toegekend niettegenstaande in de bestreden beslissing dezelfde formele motivering wordt opgenomen, namelijk door verwijzing naar de eindadviezen van de beoordelingscommissie en het agentschap, de beoordelingscommissie Muziek een aanzienlijke daling van de subsidie ten opzichte van de lopende periode voorstelt om de organisatie toe te laten haar werking af te bouwen, en de “adviescommissie” na integratie van de adviezen van de beoordelingscommissie Muziek en het zakelijk advies van het agentschap, een jaarlijks subsidiebedrag van 300.000 euro voorstelt. Aldus is de subsidie aan de vzw La Petite Bande met slechts 5,33 % herleid, en dit om op een correcte manier haar werking af te bouwen, terwijl het jaarlijks subsidiebedrag van verzoekster - die dringend dient te investeren in strategieën om meer concerten te verkopen voor de binnenlandse podia en een scenario dient op te stellen om een toekomst zonder Paul Dombrecht veilig te stellen - met ongeveer 40 % wordt herleid.

19. In de memorie van wederantwoord betwist verzoekster nog dat verwerende partij met verwijzing naar welbepaalde voorbereidende stukken van het administratief dossier alsnog de redenen kan opgeven waarom aan La Petite Bande het specifieke subsidiebedrag wordt toegewezen. Aangezien die motivering niet in de bestreden beslissing zelf is opgenomen (en evenmin in de stukken waarnaar uitdrukkelijk in de bestreden beslissing werd verwezen en die als bijlage bij de bestreden beslissing werd gevoegd), kan met die motieven geen rekening worden gehouden.

Beoordeling

20. In de mate dat verzoekster nogmaals aanvoert dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom haar in verhouding tot het aan haar toegekende subsidiebedrag voor de vorige periode, “slechts een fractie ten belope van 61,22 % wordt toegekend”, valt haar middel samen met het vorige middel, zodat naar de bespreking ervan kan worden verwezen.

21. Verzoekster heeft er geen belang bij aan te voeren dat de bestreden beslissing onwettig zou zijn in zoverre ze aan La Petite Bande een subsidie toekent van 590.000 euro omdat ze “afwijkt van het advies van de adviescommissie waarin een jaarlijks subsidiebedrag van 300.000,00 EUR werd vooropgesteld”. Gelet op de gegrond bevonden exceptie, is het beroep immers niet ontvankelijk in zover dit de toekenning van subsidies aan andere muziekverenigingen dan verzoekster betreft.

Ten overvloede herinnert de Raad eraan dat het toe te kennen financieringsbudget niet op basis van een onderlinge afweging tussen de verschillende muziekensembles moet worden bepaald, maar wel door een toetsing van de concrete aanvraagdossiers aan de door en krachtens het Kunstendecreet vastgestelde beoordelingscriteria.

22. Het gelijkheidsbeginsel verzet zich ertegen dat personen die zich in dezelfde toestand bevinden ongelijk worden behandeld, tenzij er voor het verschil in behandeling een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De

verzoekende partij die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, moet dit in het verzoekschrift met voldoende concrete en precieze gegevens aantonen.

Verzoekster toont niet aan dat zij en La Petite Bande zich in een vergelijkbare toestand bevinden aangezien de toelage aan La Petite Bande deze specifiek moest toelaten haar werking af te bouwen, wat absoluut niet geldt voor verzoekster.

Overigens waren de zakelijke adviezen over beide ensembles ook niet gelijklopend.

23. Het tweede middel is evenmin gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest